

zdali služ. poměr st-lův k řečenému ústavu byl poměrem veřejnoprávním či soukromoprávním, neboť § 41 cit. vl. nař. č. 10/1924 výslovně stanoví v odst. 1, že při započítání doby ve státní službě jest přihlížeti jak k dobám ztráveným v poměru úředníka tak i k dobám ztráveným v poměru smluvním, úřednickému na roveň postaveném, nýbrž rozhodným jest pouze, byla-li služba ona službou státní čili nic.

Tvrzení stížnosti, že služba ona byla službou státní, není správné. Býv. c. k. Tereziánský ústav šlechtičen na hradě pražském byl pouhou nadací, byl zřízen císařovnou Marií Terezií nadační listinou z 28. srpna 1755, a byl spravován dle stanov z r. 1763 představenstvem, jemuž stál v čele dvorský úředník, — nebyl tedy státním úřadem a byli jeho zaměstnanci ve služ. poměru soukromoprávním a nikoli ve státní službě, třeba správa ústavu toho podléhala dozoru státní správy a třeba platy jeho úředníků i jejich zařazení do hodn. tříd odpovídalo předpisům platným pro státní úředníky.

Není tedy stížnost důvodná i slušelo ji zamítnouti.

Č. 6361.

Vojenské věci: K praxi propočítání služební doby vojenským gážistům podle vl. nař. č. 10/1924.

(Nález ze dne 3. března 1927 č. 4035.)

V ě c: Ph. Mag. Arnošt Sch. v Praze (adv. Dr. Lad. Wopršálek z Prahy) proti ministerstvu národní obrany (kap. Dr. Schmied) o odečtení čekatelské lhůty při propočítání.

V ý r o k: S t í ž n o s t s e z a m í t á j a k o b e z d ů v o d n á .

D ů v o d y: St-l sloužil v býv. armádě rak.-uh. od 1. října 1907 jako jednoroční dobrovolník sanitní a byv v listopadu 1908 jmenován lékárnickým akcesistou, vstoupil po civ. lékárnické službě dne 1. února 1912 do služeb voj. jako voj. lékárník z povolání. V čsl. armádě nastoupil službu tuto 1. prosince 1918, žádal přihláškou z 9. prosince 1918 o převzetí a byl roku 1919 převzat jako nadporučík lékárnictva v činné službě. Nař. rozhodnutím zamítlo mno, přihlížeje k ustanovení čl. V. zák. č. 152/23 a § 23 vl. nař. č. 10/24 st-lovu žádost ze 7. listopadu 1925, aby mu při přezkoušení osobního výkazu nebyla služ. doba zkrácena o jeden rok čekatelský z důvodu, že st-l jest důstojníkem domácího vojska a býv. jednoročním dobrovolníkem.

Stížnost namítá, že ustanovení § 23 vl. nař. č. 10/1924, dle něhož jest ze započítané služ. doby odpočítati býv. jednoročním dobrovolníkům jeden rok jako lhůtu čekatelskou, jest v rozporu s čl. V. i s články XI. a XII. zák. ze 4. července 1923 č. 152 Sb., tímto nařízením prováděného.

Nss nemohl stížnosti té přiznati důvodnost, neboť v obdobném případě vyslovil nál. Boh. č. 6362/27 právní názor opačný, na němž i nyní trvá, totiž názor, že ustanovení § 23 nař. č. 10/24, jímž se u jednotlivých kategorií voj. gážistů k účelu započtení, resp. propočítání

služ. doby nově zavádí čekatelská lhůta jednoho roku, jest kryto zákonem a že ustanovení to zejména neodporuje článkům V., XI. a XII. zák. č. 152/1923.

Mimo to namítá st-I, že z titulu jednoročního dobrovolníka nelze má nějakou dobu odpočítati, poněvadž podle § 4 zák. č. 222/1920 a podle § 12 č. 1 vl. nař. č. 666/20 zákon tento provádějícího se voj. služba presenční započítává plně, pokud není z trestu prodloužena.

Tato námitka není důvodná. Ustanovení právě uvedené bylo převzato i pro propočítání služ. doby voj. gážistů, neboť § 27 vl. nař. č. 10/1924 stanovil výslovně, že se do propočítávané služ. doby voj. čítá i eventuelní služba presenční, pokud nebyla z trestu prodloužena, podle čekatelské lhůty, pokud se tato ve smyslu § 23 odečítá. Toto obmezení musilo býti pro voj. propočítání vysloveno právě z důvodu docílení konformity s propočítáním civ. zaměstnanců státních, neboť z důvodu této konformity musily, jak bylo shora cit. nál. dovozeno, býti zavedeny čekatelské lhůty i u voj. gážistů a musily tedy býti lhůty tyto odečteny ze započítatelné jinak služ. doby, třeba tím byla tangována doba presenční služby.

Č. 6362.

Vojenské věci: * Ustanovení § 23 nař. vlády z 20. prosince 1923 č. 10 Sb. z r. 1924, jímž se u jednotlivých kategorií důstojnických zavádí čekatelská lhůta jednoho roku, jest kryto zákonem.

(Nález ze dne 3. března 1927 č. 4036.)

Prejudikatura: Boh. 5034/25, 6062/26, 6360/27 a 6361/27 adm.

Věc: Jiří F. v B. proti min. národní obrany (kap. Dr. P. Schmied) stran odečtení čekatelské lhůty při propočtení.

Výrok: Stížnost se zamítá jako bezdůvodná.

Důvody: St-I, podplukovník intendance, byl v býv. branné moci rak.-uh. vyřazen z kadetní školy dnem 18. srpna 1900 a zařazen jako kadet — důstojnický zástupce — s povinností konati presenční službu. V jeho osobním výkazu byla při def. přezkoušení zkrácena v části II. (propočtení služ. doby) jeho započítatelná služ. doba o jeden rok, jakožto čekatelskou lhůtu podle § 23 prov. nař. vl. z 20. pros. 1923 č. 10 Sb. ex 1924. Rekursu, jež proti tomuto postupu st-I podal, mno nař. rozhodnutím nevyhovělo, dovolávajíc se ustanovení čl. V. zák. ze 4. července 1923 č. 152 Sb. a § 23 cit. vlád. nař.

O stížnosti, která vytýká, že ustanovení právě uvedeného § 23 a tím i nař. rozhodnutí odporuje článku V. a XI. cit. zák. č. 152/1293, uvážil nss toto:

Paragraf 6 lit. A, č. 1 lit. a) zák. z 19. března 1920 č. 195 Sb. prohlašuje za započítatelná za účelem zařazení do platových stupnic pro postup do vyšších požitků pro akt. gážisty domácího vojska skutečná služ. léta ztrávená v hodnosti důstojníka nebo voj. úředníka, při čemž se, jak dále nařizuje, služ. léta důstojnických a úřednických čekatelů (podporučíků a pod.) počítají jen potud, pokud převyšují 1 rok služby